

entrevista amb...

BRUNO BARTOLOMÉ, SECRETARI D'ESTAT D'INTERIOR

“Confirmo que hi ha una manca de personal, però ara no es pot abordar”

Mig any després d'ocupar el càrrec, el secretari d'Estat d'Interior, Bruno Bartolomé, exposa els avenços que s'ha fet en la reestructuració dels cossos especials i el plantejament del Govern pel que fa a les quotes d'immigració. Bartolomé anuncia l'aprovació imminent d'un decret que regularà el departament de bombers fins que s'aprovi la llei, i demana un esforç per trobar solucions que contrastin les mancances de personal detectades als cossos especials.

MARIÀ MIÑO
ESCALDES-ENGORDANY

Durant aquests primers sis mesos de legislatura, el ministeri d'Interior ha començat a avançar en qüestions legislatives, com ara el desplegament reglamentari del cos de policia. ¿Quins avenços s'ha fet en el cos de bombers, tenint en compte que el departament encara no disposa d'una llei pròpia?

L'element que serà bastant imminent és el nou decret que regularà el cos de bombers. Mentre no hi hagi una llei de bombers, el marc jurídic actual està inclòs en un decret i en aquests moments estem en la fase final d'entrar un nou decret que regularà totes les tasques, funcions i voluntats del cos.

¿Quan es preveu que s'aprovi el decret i la llei de bombers?

Al decret li falten dies. Estem a la fase final de la redacció, mentre que a la llei encara li faltaran mesos.

Aquesta va ser una de les qüestions que van provocar més tensions la legislatura passada. Aquest cop, ¿creu que comptarà amb el vistiplau dels agents?

El model de gestió que nosaltres proposem pensem que és més adaptat a les necessitats del país, més eficient i, a final d'any, més econòmic. Si aconseguim aquests objectius, penso que haurem fet un pas endavant, i la llei ha de ser el garant que aquest model pugui perdurar i tenir unes bases sòlides per desenvolupar-se.

¿Però, en principi, no ens hem de trobar amb situacions similars a les de l'anterior mandat? ¿Hi ha un consens intern?

Entenem que no ens hi hem de trobar, però estem preparats per, si hi ha divergències, escoltar les

TATI MASIA

“Proposem una gestió del cos de bombers més eficient i, a finals d'any, més econòmica”

“En aquests moments, al Pas hi ha el doble de presència policial durant algunes hores del dia”

“El servei de capacitació professional i de reinserció laboral està a prop de la saturació”

persones i abordar-ho. El decret és la resposta legal al projecte que hi ha, així que si estan d'acord amb el projecte creiem que haurien d'estar d'acord amb el decret.

¿Quins canvis principals introdueix aquest decret?

La reestructuració és una evo-

lució de l'estructura que hi havia abans, que mereix ser revisada, i amplia les àrees organitzatives dels bombers. També cal impulsar prioritàriament la formació, en dos àmbits: la que reben els bombers i la que poden oferir els bombers a dins i a fora del país. A partir d'aquí, el decret marca quines són les competències dels bombers i permet treballar transversalment amb altres cossos, en la qüestió dels primers auxilis, per poder planificar una campanya junt amb altres ministeris. Cal posar en marxa les bases per poder oferir aquesta resposta.

¿I la qüestió dels horaris, com queda finalment?

El decret recull un horari flexible i adaptat a la tasca que es fa, amb modalitats de torns de 4, 6, 8, 12 i 24 hores. L'horari d'un bomber serà en funció de l'activitat que faci, en serà la conseqüència.

¿Les guàrdies, en tots els casos seran de 24 hores?

L'horari és una conseqüència de la planificació del servei i en

aquesta lògica s'entén molt millor que les guàrdies puguin ser de 24 hores i que els mòduls de formació, per exemple, siguin de 4 o de 6. Tot i així, el grup de muntanya, per exemple, sí que manté un torn de 12 hores. Vull dir que no podem dir que totes les guàrdies siguin de 24 hores. Això té un gran avantatge, ja que permet planificar a llarg termini un horari de tot un cos de bombers. Si jo sé el tipus d'activitat que faig, puc agrupar la part operativa i em queden hores lliures enmig per poder-hi col·locar altres blocs d'activitat.

També s'ha acabat amb les guàrdies localitzables, que tenien un cost molt elevat. S'ha reduït notablement els desplaçaments, per exemple al Pas de la Casa, perquè si tenies torns de 12 hores havies de moure dos cops els equips. Tot això suposa un estalvi de dietes i de transport i amortització de vehicles, i a més ens permet alliberar una sèrie d'hores, que es dediquen a fer altres tasques. És per això que deia que el model també pot ser més eficient.

¿La planificació serà anual?

D'entrada serà trimestral, i dins del que es pugui serà tan llarga com sigui possible. La voluntat és que per al mateix treballador i de cara a la planificació del servei hi hagi molt més marge. El sistema anterior produïa una inestabilitat i pràcticament cada dia havies d'estar revisant les guàrdies. Penso que això és un guany per al servei.

Deia que aquest sistema suposaria més eficiència. ¿Han fet algun estudi amb xifres concretes?

No el tenim acabat, però la direcció dels bombers té encomanat presentar un informe de l'últim trimestre del 2009 sobre els costos i les despeses generals d'aquest model, i volem que es pugui situar i xifrar. No tindria sentit explicar els resultats que es volen fer i després no poder-ho demostrar. Esperem resultats positius d'eficiència i eficiència amb el model actual. Hi ha indicadors fàcils de comprovar, com les factures de gasoli, calefacció i telèfon. Tot això ha de demostrar que aquest model resulta més econòmic a l'Estat.

El sindicat s'ha queixat reiteradament de l'estat de la caserna. ¿Què està fent el ministeri sobre aquest assumpte?

S'està fent una auditoria per detectar les mancances a l'edifici. A partir d'aquí, s'ha extret dues conclusions. Primer, si es deuen a una deficiència constructiva i segon si es deuen a un mal ús. Actualment, s'està fent un acabament de tot el que s'ha detectat que no estava ben enllestit i penso que a finals de mes tindrem els resultats exactes per veure què s'ha d'acabar de fer. El més evident, les empreses ja ho estan arreglant i en aquests moments estem en la fase final dels detalls. Pel que fa

a la resta, estem a l'espera de les conclusions.

Una de les mancances greus era l'heliport. S'estava mirant de traslladar la instal·lació a l'aparcament. ¿S'ha pres alguna decisió sobre això?

Les mides del que està fet ara no són les adequades i les assegurances no responien d'un possible aterratge allà. Jo el que confirmo és que en els últims sis mesos, els informes de què hem disposat aconsellen que no es faci servir. Tota la zona que és compartida amb Andorra Telecom seria un emplaçament, i ja s'està fent els estudis previs perquè hi pugui aterrar un helicòpter. Quan estiguin acabats –en principi no hi havia cap problema– es prendrà la decisió.

¿És una prioritat? ¿La caserna ha de tenir un heliport?

Per al desenvolupament de la caserna seria molt interessant tenir aquest equipament, però no a qualsevol preu, i si hem d'estar sis mesos més sense ens hi estarem.

¿Té previst el Govern depurar responsabilitats?

És molt complicat, perquè el conjunt de decisions que van fer que aquell heliport es construís en aquell moment demanarien que féssim una reconstrucció a partir d'una base legal per veure si el 2004 la legislació permetia fer-ho d'aquella manera. O potser quan ho va fer l'arquitecte era permès. Actualment, encara no hem començat aquest treball, i demanaria un consens per estudiar com s'ha de respondre.

¿Però es vol revisar?

Actualment, encara no hem pres la decisió, ja que hi ha una voluntat que va més enllà del ministeri d'Interior.

Quant a personal, diversos informes van quantificar les mancances al cos de bombers. ¿Considera l'actual ministeri que hi falta personal? ¿I en cas afirmatiu, quins terminis s'han marcat per incorporar-lo?

Confirmo que hi ha una manca de personal, que no només afecta els bombers. El que passa és que, malauradament, en aquests moments no es pot abordar. La situació actual fa oportú plantejar-se, a curt termini, una ampliació del personal, però és impossible planificar això sense tenir en compte la situació de les finances de l'Estat. Aquest any no hi ha cap previsió, i davant d'aquestes necessitats el que hem de fer és buscar altres solucions.

El departament de policia ha proposat, per exemple, un model de planificació horària que permet ser més eficients i tenir més personal durant més estones del

TATI MASIA

“No tenim previst flexibilitzar el sistema de quotes. Creiem que hi ha d'haver una regularització permeable”

¿Quin model preveu seguir aquest Govern en l'àmbit de les quotes d'immigració?

La idea del sistema de quotes és anar perfeccionant el model actual mentre no n'hi hagi un de nou. Si no volem quotes haurem de canviar la llei, però mentre tinguem la llei actual i el sistema econòmic que tenim, haurem de respondre. Estem satisfets pel treball fet des del departament d'Immigració i el càlcul que s'ha fet. S'ha rebaixat el nombre de permisos comunitaris i extracomunitaris, s'ha donat resposta a la gran majoria de les demandes dels empresaris i s'ha potenciat la possibilitat que surtin del Servei d'Ocupació. *Grosso modo*, tothom té el que vol tenir. I si hi ha algun sector on no es cobreixen, que ens ho diguin i en parlem.

¿Es preveu fer algun tipus de flexibilització?

Actualment, no tenim previst flexibilitzar el siste-

ma de quotes d'immigració. Mentre tinguem el reglament que tenim, hi haurà quotes, de la mateixa manera que els empresaris tampoc han demanat que eliminem les quotes, sinó una gestió diferent. Es pot estudiar com aplicar el càlcul, quan ens han de donar les dades i les demandes. Dins de les taules de treball de fluxos migratoris, la demanda no és tant de flexibilització sinó de regularització del mercat laboral. Això ho hem pogut copsar entre el sector empresarial i algunes demandes anaven més enllà de les propostes del Govern. Per exemple, que tots els contractes de treball s'hagin de registrar a l'oficina del Servei d'Ocupació. A nosaltres, ens ho proposen els empresaris, això. Doncs parlem-ne. L'empresariat demana ordre i una regularització molt estricta. De la nostra banda, creiem que hi ha d'haver una regularització permeable del sistema de quotes.

dia. D'aquesta manera, s'ha aconseguit tenir més presència policial al carrer des de fa prop d'un mes. Pel que fa als bombers, hi ha hagut diferents informes que diuen que falta personal i també al Centre Penitenciari hi ha necessitats. Llavors, és un repte buscar altres solucions que no passin automàticament per la contractació de més treballadors, i això ho han d'abordar les direccions i els sindicats.

¿Quins avantatges concrets suposa el canvi de model a Canillo i Encamp?

Amb la nova estructuració horària, al Pas de la Casa es garantirà dos patrulles durant tot l'hivern. En lloc de fer jornades de vuit hores les faran de dotze. D'aquesta manera, tenen més presència i pot treballar més gent. A proposta de la direcció de l'àrea de proximitat, han plantejat, conjuntament amb els funcionaris implicats, que ho fan de manera voluntària. És important que se situï aquest projecte en una fase de prova, perquè al final s'ha de

poder quantificar.

¿Per què a Canillo i Encamp?

Per una qüestió de prioritats, en el sentit que el Pas de la Casa i la zona de Soldeu i Encamp han aparegut com les primeres dades d'actuació per al nou model. Quan sapiguem les dades, s'estudiarà si es pot implantar a altres unitats territorials.

¿I quin impacte té en el Pas de la Casa?

Hi ha el doble de presència policial durant algunes hores del dia i durant altres franges hi ha més presència. Fins ara, hi havia franges en què no hi havia patrulles en permanència. Ara n'hi ha dos, i com que també són més a Encamp o a Canillo, hi poden pujar.

¿Té a veure amb un increment de delinqüència a aquesta zona?

Tant els cònsols d'Encamp com la direcció de la policia com els comerciants ens van expressar clarament la necessitat d'augmentar la presència policial.

El canvi a les guàrdies de dotze hores ja es va aplicar al Centre Penitenciari. ¿Quin és el balanç?

El Centre Penitenciari ha de garantir la seguretat 24 hores al dia 365 dies a l'any, i el canvi d'horari és la resposta a aquesta necessitat. Sempre s'ha cobert les necessitats de seguretat amb aquest horari i la valoració del personal és òptima. Justament, es va acabar el període de prova a finals de desembre, i la valoració que han fet les associacions ha estat molt positiva. D'aquesta manera, estem complint uns objectius i alhora la gent que treballa està satisfeta.

Dos de les qüestions en què hi ha una incertesa més gran en aquests moments, per la manca de recursos existents, és el centre de menors i el departament de reinserció laboral. Es va plantejar la possibilitat de contractar personal laboral. ¿S'ha pres alguna decisió en aquest àmbit?

Malauradament, estem a l'espera per poder incorporar més

eventuals, ja que el servei de capacitació professional i de reinserció laboral està a prop de la saturació. Les persones que hi són donen per al que donen i estem buscant nous elements. La solució pot ser contractar personal nou, però potser hi haurà una altra via, com buscar la col·laboració d'altres entitats, buscar polivalència... No ens hem tancat a cap solució; del que som conscients és que el servei està a ple rendiment i que no se li pot exigir més. I la nostra responsabilitat és aportar les eines perquè pugui créixer.

La presó ha passat, en poc temps, de ser un centre de detenció on es guardava i custodiava la gent a ser un element de reinserció. Per fer això cal formació i polítiques de reinserció. Per fer això cal gent especialitzada. Fa falta no només tenir la figura de l'agent penitenciari, sinó l'acompanyament social.

El sindicat apuntava que tampoc no hi havia una planificació suficient al darrere d'aquest servei. ¿S'està treballant en això?

Hem mantingut diverses reunions amb els responsables d'aquests projectes i creiem realment que cal planificar a mitjà termini les necessitats d'aquest servei. Necessarien ser més i tenir les idees més clares. També cal signar convenis, i volem passar de col·laboracions esporàdiques a treballar amb un model de col·laboració permanent i formal. Estem a punt de signar un conveni amb Educació per permetre tant que la formació professional pugui intervenir al Centre Penitenciari com la Universitat d'Andorra, per poder cursar estudis des de la presó. També s'ha reforçat la plantilla d'educadors amb la incorporació d'un segon mestre. En tot cas, tots estem esperant més respostes.

Pel que fa al centre de menors, ¿com pensa abordar el ministeri la qüestió del personal?

Si el termini s'ajusta a la planificació actual, estaria previst obrir-lo cap a l'últim trimestre d'aquest any, principis del 2011, i en el moment que s'obri serà amb totes les garanties. S'obrirà perquè estarà tot previst, i en cas contrari no s'obrirà. Quan tinguem el centre de menors acabat, físicament, es planificarà les necessitats en personal, horaris i equipaments, i llavors s'informarà la Batllia que es disposa d'aquest nou equipament.

Ara bé, depenent del nombre de menors que hi hagi, potser funcionem normal i si hi ha un menor podem fer una redistribució dels agents. El que no farem és posar tres o quatre agents vigilants el mòdul de menors si no hi ha menors. Caldrà buscar solucions concretes per a cada situació. ■